

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 25.III.1966 (P 113 690)

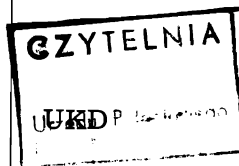
Pierwszeństwo:

Opublikowano: 25 IX. 1968

Kl. 28 a, 9

MKP C 14 c

9/02

Współtwórcy wynalazku: inż. Benedykt Sobieraj, mgr inż. Mieczysław Kowalczyk, Franciszek Urbanik

Właściciel patentu: Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź (Polska)

Sposób wykończenia dwoin bydlęcych ze sztucznym licem

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wykończania dwoin bydlęcych chromowych ze sztucznym licem, polegający na wstępnym zaimpregnowaniu ich powierzchni podkładem stanowiącym roztwór wodny mieszaniny soli sodowych kwasów tłuszczowych, produktów kondensacji tlenu etylenu z wyższymi alkoholami tłuszczowymi i tłuszczów ciekłych pochodzenia naturalnego, a następnie wykończeniu tych dwoin przy użyciu zestawów kryjących kazeinowo-plastykowych lub plastykowych typowych dla boksów bydlęcych z poprawionym licem.

Powszechny niedobór skór, a szczególnie na wierzchy obuwia i przeznaczanie na te asortymenty coraz cięższych skór bydlęcych sprawiły, że problem dwoin bydlęcych uzyskiwanych przy dwojeniu goliżny bydlęcej lub skór bydlęcych po garbowaniu stał się jednym z ważniejszych zagadnień przemysłu skórzanego. Ze znanych sposobów uszlachetniania dwoin największe zainteresowanie budzą przede wszystkim te sposoby, które przez wytworzenie na powierzchni dwoin sztucznego lica stwarzają bardziej uniwersalne możliwości ich użytkowania.

Znane są między innymi sposoby wykończania dwoin ze sztucznym licem polegające na naklejaniu na ich powierzchnię folii plastykowych nadających im wygląd i właściwości zbliżone do skór lakierowych, czy wykończania przy użyciu kolodionowych farb kryjących. Najczęściej jednak i

2

najchętniej stosowane jest wykończanie dwoin ze sztucznym licem przy pomocy farb kryjących kazeinowo-plastykowych lub plastykowych, ponieważ tak wykończone dwoiny najlepiej imitują boksy bydlęce z licem poprawionym kazeinowo-plastykowym.

Znanych jest wiele sposobów wykończania dwoin bydlęcych chromowych ze sztucznym licem kazeinowo-plastykowym lub plastykowym, dogarbowywanych uprzednio garbnikami roślinnymi, syntetycznymi lub żywicowymi lub ich różnymi mieszaninami lub niedogarbowywanych, które zalecają najczęściej stosowanie podkładów wstępnych z emulsji wodnych lateksów żywic akrylowych, lub ich mieszanin z emulsjami wosków i farbami kryjącymi, a następnie wykończanie właściwe zestawami farb kryjących kazeinowo-plastykowych lub plastykowych zagęszczanych często różnymi zagęstnikami, jak np. metylocelulozą, wywarem siewienia lnianego czy mchu islandzkiego, klejem, żywicami gliptalowymi itp.

We wszystkich tych przypadkach konieczne jest stosowanie znacznych ilości zestawów farb kryjących i środków wiążących typu emulsji wodnych żywic syntetycznych co nie tylko podnosi koszt wykończenia, ale wpływa również bardzo niekorzystnie na jakość dwoin ze sztucznym licem, ponieważ na skutek dużej ich chłonności, znaczne ilości tych środków wnikają głęboko do wnętrza dwoin, usztywniając je nadmiernie. Wytworzona

w tych warunkach powłoka kryjąca — sztuczne lico — jest gruba, co powoduje znaczne obniżenie jej właściwości fizycznych i wartości użytkowej, a przede wszystkim odporności na wielokrotne zginanie decydującej o przydatności dwoin ze sztucznym licem na wierzchy obuwia.

Wady te usuwa sposób wykończania według wynalazku, polegający na wstępnej impregnacji dwoin bydlęcych chromowych przez natryśnięcie na ich powierzchnię przy pomocy pistoletu natryskowego, roztworu wodnego zawierającego 5,0 części wagowych soli sodowych kwasów tłuszczowych $C_{14}-C_{18}$, 2,5 części produktów kondensacji tlenku etylenu z wyższymi alkoholami alifatycznymi 1,0 część tłuszczu ciekłego pochodzenia naturalnego i 91,5 części wody.

Mieszanka impregnująca, po odparowaniu wody przez wysuszenie natryśniętych dwoin i po wyprasowaniu ich w prasie hydraulicznej, pozwala na skuteczne zamknięcie powierzchni dwoin z wytworzeniem warstwy powierzchniowej o umiarkowanej chłonności i odpowiedniej adhezji, umożliwiającej właściwe wykończenie przy zastosowaniu zestawów kryjących kazeinowo-plastykowych charakterystycznych dla boksów bydlęcych z poprawionym licem.

Tak skuteczne zamknięcie powierzchni dwoin bydlęcych chromowych jest możliwe dzięki temu, że wynalazek wykorzystuje zjawisko przyciągania się ładunków elektrycznych przeciwstawnych znaków co ma miejsce w opisywanym przypadku, ponieważ powierzchnia dwoiny chromowej charakteryzuje się ładunkiem powierzchniowym dodatnim, a roztwór impregnujący posiada charakter anionowy o ładunku ujemnym. Pozwala to nie tylko na znaczne zmniejszenie zużycia apretury, ale zapewnia równocześnie uzyskanie dwoin ze sztucznym licem miękkich, elastycznych i przyjemnych w dotyku o właściwościach fizycznych powłoki kryjącej umożliwiających zastosowanie ich na wierzchy obuwia.

Przykład. Dwoiny bydlęce chromowe przeznaczone do wykończania ze sztucznym licem, po ostruganiu i ustaleniu wagi płucze się, zubożają, barwi o ile to jest pożądane, natłuszcza, a po odleżeniu wyżyma i suszy na płytach szklanych w sposób właściwy dla boksów bydlęcych. Po wysuszeniu i odpowiednim odleżeniu, zwilża się je, zmiękcza mechanicznie i szlifuje z obu stron podobnie jak dwoiny bydlęce welurowe. Tak przygotowane dwoiny impregnuje się roztworem składającym się z: 5,0 części soli sodowych kwasów tłuszczowych $C_{14}-C_{18}$, 2,5 części produktów kondensacji tlenku etylenu z wyższym alkoholem alifatycznym (np. olbrotolu), 1,0 części tłuszczu ciekłego pochodzenia naturalnego (np. tranu technicznego) i 91,5 części wody, naprowadzając go równomiernie na powierzchnię dwoin przy pomocy pistoletu natryskowego. Natryśnięte dwoiny suszy się w temperaturze 30—35°C, prasuje w prasie hydraulicznej przy ciśnieniu około 150 atmosfer i temperaturze 70—80°C, a następnie wykończa zestawami kazeinowo-plastykowymi w sposób charakterystyczny dla boksów bydlęcych z poprawionym licem.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wykończania dwoin bydlęcych chromowych ze sztucznym licem, **znamienny tym**, że przed wykończaniem właściwym zestawami kazeinowo-plastykowymi lub plastykowymi, charakterystycznymi dla boksów bydlęcych z poprawionym licem, stosuje się wstępną impregnację powierzchni dwoin roztworem anionowym sporządzanym przez zmieszanie 5,0 części soli sodowych kwasów tłuszczowych $C_{14}-C_{18}$, 2,5 części produktów kondensacji tlenku etylenu z wyższymi alkoholami alifatycznymi i 1,0 części tłuszczu ciekłego pochodzenia naturalnego z 91,5 częściami wody, nanoszonym przy pomocy pistoletu natryskowego, a następnie suszenie zaimpregnowanych dwoin i prasowanie.